

Wiatr kołysze gałązkami – Halina Kunicka

Wiatr kołysze gałązkami wierzbowymi,
Ptak się ściga z obłokami śnieżystymi
Lecą łątki modre obie,
Zakochaliśmy się w sobie,
Zakochaliśmy się w sobie
I w tej ziemi!
Czy cię kocham ze masz włosy jak łąn żyta?
Czy te pola, że wśród pól tych ciebie witam?
Czy dlatego kocham wodę,
Że pochwała mą urodę,
Że pochwała mą urodę,
Gdy ją pytam?
Nikt mi na to nie odpowie, nie odpowie:
Ani wierzba, ani obłok, ani człowiek!
My z tą ziemią tak złączeni
Jak pszeniczny splot korzeni
I jak strumień, co się pieni gdzieś w parowie...

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych